

Gáborélet

2017 február
Várjuk a tavaszt
és a leendő elsősöket!



Farsang a Nádasdy utcában
Sztárinterjú
Szkotniczky Éva színésznővel

Tartalomjegyzék

Farsang.....	3
Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárja: Szkotniczky Éva.....	6
A hónap tanára.....	9
Dicsőségtabló.....	11
Jeles napok.....	13
Ti mondtátok; A hónap vicce.....	15
Aktuális.....	16
Életképek.....	17

Gáborélet iskolai folyóirat

2017. második szám

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Németh Liliána 8.a, Csiklya Vanessza 8.a, Gombi-Nagy Máté 8.c, Horváth Alexandra 7.a, Bollók Zoé 7.a, Varga Vivien 5.a, Otschepka Dzszenifer 5.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.extra.hu/>

facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings>

Farsang...



Kedves Gyerekek!

A februári hónap általában a tél búcsúztatásának, azaz a farsangnak az időszaka. Hideg telünk volt, örömmel búcsúztatjuk, azaz farsangolunk. Ilyenkor mindenki erre készül, mindenki ennek lázában ég, legyen az diák, tanár vagy éppen ifi. Februári számunk is ennek jegyében telik, ugyanis az „Életképek” rovatunkban a Nádasdy utcai épület farsangi buliját megörökítő fotóit tesszük közzé. A Fő utcai farsangról majd a következő számunkban láthattok képes beszámolót. A „Miért jó Gáboros ifinek lenni” rovatban mesélő ifi is a farsangot tartja a legjobb mulatságnak, a hónap tanára pedig a remekül sikerült Nádasdy utcai farsang fő szervezője volt. Ezúttal is megszólaltatunk hírességet, az iskolánkban az idei év legnagyobb eseménye ugyanis az „Arany 200” című budapesti Arany János szavalóverseny, ahová neves zsűriket tudtunk felkérni. Közülük is a legnevesebb Szkotniczky Éva színművésznő, ő nyilatkozott most nekünk. Januárban lezártuk az első félévet, a kitűnő tanulókat „Dicsőségtablón” tüntetjük fel, de nem maradhatnak ki a „Régen volt, hogyan volt...”, a „Jeles napok”, a „Ti mondtátok” és „A hónap vicce” rovataink sem. Ha pedig a telet elbúcsúztattuk, várjuk a tavaszt, és még nagyobb szeretettel a jövő Gáboros diákjait, akik a hónap végi nyílt héten iskolánkba látogatva győződhetnek meg arról, hogy Gáborosnak lenni jó.

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?



- Mervel Bence

Így visszaemlékezve azt mondanám, rég volt az a 2015, amikor végeztem a Gábor Áron Általános Iskola Nádasdy utcai épületében. Felidézve az emlékeket, bizony jó volt az az általános iskola, sokkal békésebb és nyugisabb volt, mint most a gimi. Összességében nagyon is jó volt. Most persze már egy másik iskola padját koptatom, név szerint a Szinyei Merse Pál Gimnáziumét, de ezt is élvezem. Persze, sokan meg szokták kérdezni, hogy most hova járok, és mit csinálok, ilyenkor pedig mondom a gimi nevét, és hogy kémia és biológia tagozatra járok. Ilyenkor mindig elszörnyednek, hogy „kémia és biológia???”. Persze az ember megszokja a rácsodálkozásokat. De a legjobb az egészben, hogy így is visszajárhatok a régi suliba ifiként. Ami önmagában tök jó, és én nagyon élvezem. Az egész akkor ragadt meg a gondolataim közt, amikor közölték velem, hogy ha elvégzem a nyolcadikat, akkor mehetek ifinek. Ez az ifiskedés számos szempontból is jó. Láthatom a régi tanárokat, akik tanítottak, nézhetem a még suliban tanuló húgomat, amint csinálja a dolgát, be tudok már menni a tanáriba anélkül, hogy bármi nemű rosszaságot csináltam volna. Önmagában a programok is nagyon jók, amiken ott vagyok. Én legjobban a farsangokat szoktam élvezni. Főleg azt a részét, amikor nekünk, ifiknek is táncolnunk kell. Meg ilyenkor lehet jókat röhögni a tanárokon is, hogy ők mit adnak elő. Összességében jó dolog ez az ifiskedés, élvezem és szeretem is csinálni. Csak remélni tudom, hogy addig fogom csinálni, amíg csak lehetőségem van rá!

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Gulyás Péter, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt pontosan ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1990 és 1994 között. Az első osztályfőnököm Csatádi Judit tanárnő volt, a második Berki Lászlóné Lia néni.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Minden más volt. Egyrészt az akkori Gábor és az akkori Jócai iskolák még nem alkottak egy intézményt. Másrészt az épületek rendkívüli régiességet árasztottak magukból. Nem annyira egy iskola, mint inkább egy bíróság, vagy egy hivatal hangulatával rendelkeztek. Ma már valahogyan minden fényesebb és élőbb az épületekben.

Milyen – ma már különlegesnek számító – rendezvények, események voltak akkor az iskolában?

Számunkra az volt a legkülönlegesebb, amikor különféle rendezvények

alkalmával megnyitották a számítógépes termeket, hogy játszhasunk. Akkoriban sokaknak nem volt otthon gépe vagy éppenséggel nem voltak meg azok a játékok, amiket annyira szerettünk odabent. Ma már sokkal bonyolultabb és összetettebb játékok futnak egy egyszerű okostelefonon is, de akkoriban ezt a fejletlenséget egyensúlyozta a közösségi élmény.

Mely tanárookra emlékszik vissza szívesen?

Vincze Iván tanár úrra leginkább, aki angolt tanított nekünk.

Miért szeretett ide járni, mik a legszebb emlékei?

Az osztálytársaim a legszebb emlékeim. És a tavaszok; az iskolákban mindig a késő tavasz és a kora nyár a legszebb időszak. Nem csak a szünet ígérete miatt, hanem azért, mert az udvar és a kert akkor igazán csodálatos. Bár az akkori barátaim közül évek, évtizedek óta nem láttam senkit, soha nem felejttem el a velük együtt eltöltött tavaszokat.



A hónap sztárja:

Szкотniczky Éva

Iskolánk idei legrangosabb rendezvénye az „Arany 200”, azaz Arany János születésének 200. évfordulójára márciusban általunk rendezendő budapesti szavalóverseny. Az esemény rangjához illően neves zsűriket hívtunk meg, közülük is talán kiemelkedik Szкотniczky Éva, a József Attila Színház korábbi színművésznője, aki játszott többek közt az igen népszerű és sikeres Made in Hungária című darabban is. A verseny előtt egy interjú keretében mutatjuk be Nektek a sokoldalú művésznőt.

Miért választotta a színészi pályát?

Negyedik gyermekként kissé meg kellett küzdenem a szüleim/környezetem figyelméért, így alaptól meg volt bennem a szereplési vágy. Nagyon szerettem szerepelni, kifejezni magam, általános iskolában mindenféle vers- és prózamondó versenyen indultam, jó eredménnyel, továbbá felléptem



az iskolai rendezvényeken, és ez nem múlt el a gimnázium után sem. Érettségi után felvételt nyertem az ELTE francia szakára, de e mellett jelentkeztem a Nemzeti Színiakadémia színészképzésére is. Ez utóbbit választottam, és nem bántam meg a döntésemet. Nagyon nagy színész óriásokkal tudtam együtt, egy színpadon lenni, úgymint, Sinkovits Imre, Agárdy Gábor, Tolnay Klári, Béres Ilona... Sokat tanultam tőlük, amit nem csak a színpadon, hanem a magánéletben is lehet kamatoztatni.

Mi szeretett volna még lenni gyerek-korában?

Természetesen királylány. De ez nem tűnt túl jövedelmező foglalkozásnak... Ezen kívül szerettem volna még orvos is lenni, hogy segíthessek az embereken, de a kémia egy kissé kifogott rajtam. Az nagyon nem volt az én műfajom. Mindemellett úgy vélem, az ember még nagyon nehezen tudja megfogalmazni viszonylag fiatal korban, hogy "mi szeretne lenni, ha felnőtt". Nem biztos, hogy az lesz belőle, amit tizenévesen eltervez, vagy amilyen pályát a szülei szánnak Neki.

Mennyire volt jó tanuló, milyen tantárgyakat szeretett?

Úgy vélem, hogy meglehetősen jó tanuló voltam. Legalábbis a bizonyítványokból ez derül ki. Kihoztam a maximumot minden tárgyból, amit a helyzet megkívánt. Mondjuk inkább a humán tárgyak álltak közelebb hozzám; nagyon szerettem az irodalmat, a verseket, szintén szerettem, és máig is szeretek olvasni szépirodalmat, prózát. Közel állt hozzám a történelem is, máig nagy rajongással olvasok pl. történelmi regényeket. Kedvenc tantárgyaim közé tartoztak a nyelvórák is, emelt szintű angolra jártam, s mellette francia nyelvet is tanultam. Mindkettőt tudom hasznosítani manapság is. Sokan nem kedvelték az énekórát, de mivel 6 éves korom óta zongorázom, ez nekem inkább örömet okozott, semmint problémát/kihívást. Mostanság is boldogság, ha énekelhetek. A rajz is nagy favorit volt számomra, Édesapám festőművész,

így sokat tanultam és örököltam Tőle ezen készség terén...

Izgult-e fellépései előtt, és ha igen, ezt hogyan győzte le?

Mindenkiben van egy kis egészséges drukk a fellépés, szereplés, színpadra lépés előtt. Ez természetes. A szakmában úgy mondják, aki nem izgul, az nem is jó színész... A szövegtudás, s nem csak a saját szöveg ismerete, magabiztosságot ad. Így könnyedén lehet rögtönözni is a színpadon, anélkül, hogy a közönség észrevenné. Tánc esetén pedig a magabiztos koreográfia jelent mentsvázat. Amit akár minden egyes színpadra lépés előtt átvettünk a kollégákkal, táncosokkal.

Melyik színdarabot tartja karrierje csúcának, és miért?

Számomra a legnagyobb örömet az jelentette, hogy bekerülhettem a József Attila Színházba, a Tasnádi István által írt Made in Hungária c. musicalbe, Méhes László rendezésében. Fergeteges, igen jó hangulatú próbaidőszak volt, nagyon tehetséges és felkészült kollégákkal, fülbemászó muzsikákkal, sok nevetéssel és vidámsággal. Ami, azt gondolom, az előadáson is érezhető volt. A nézők is hihetetlen módon szerették, 11 évig volt repertoáron, a színház egyik sláger előadása volt.

A színpadon is ugyanaz a személy marad vagy teljesen átéli a szerepét?

Ezt így szerintem nem lehet szétválasztani. Az ember nem lehet önmaga, hiszen nem írják rá konkrétan a szerepet. Ritka az, hogy a színészt annyira "pofán csapná a szerep", már bocsánat, ez egy szakmai szófordulat. A szerepből mindig van valami, ami belülről jön, amit már átélt az ember életében valaha. És esetleg van olyan rész, amit csak nagyon "át lehet érezni". De azt is úgy kell bemutatni, mintha saját lenne, vagy felépíteni, "mintha". A színpadi ember életének nagy része más emberek életének megfigyelésével, az abból való táplálkozással telik. Szerintem csak az empátikus, jó megfigyelő és nagy érzékelő ember tud jó színész lenni.

Mennyire befolyásolja a divat az Ön életét?

Semennyire. A divat számomra csak a fogyasztói társadalom kreálmánya. Én azt kedvelem, ami nekem tetszik, azt hordom, ami számomra kényelmes és véleményem szerint előnyös. Nem vagyok márkafüggő, egyáltalán.

Hogyan motiválja ez a honlapján található idézet Önt? „A szépet látjuk, de még szebb, amit értünk is, a leg-

szebb viszont az, amit fel sem foghadtunk”?

Nem kell megelégedni azzal, ami van. Lehetőség szerint mindenben meg kell látni az igaz értéket. Akár egy szép virágban, egy kedves üzenetben, vidám felhőben, egy jóízű beszélgetésben vagy csak a napsütésben. És nem csak a szemünknek kell hinnünk, hanem a további érzékeinknek is, amik legjobb esetben a boldogság érzése felé terelnek bennünket. Nem csak látni kell, hanem átérezni is. Zsigeri szinten.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Nehéz kérdés... Minden, amit szeretnék, hogy megvalósuljon.

Bollók Zoé 7.a



A hónap tanára:

Gaál Dorottya

- Dóri néni, ahogy eddig nem ismertétek

Az igen aktív és energikus pedagógus pályájában találunk kitérőket. Gáboros diákként végzett, tanítói gyakorlatát Kriszta néni mellett töltötte, és 2002-től hivatalosan is iskolánk tanítója volt. Ám belekóstolt a repülésbe, légiutas- kísérőként dolgozott egy ideig, majd máshol is tanított. 2013-ban tért vissza közénk, de nem csak mint tanító néni, hanem mint gyógypedagógus, grafológus és írásszakértő is. Sokoldalúságát a remekül sikerült Nádasdys farsang megszervezésekor is láthattuk.

1. Miért pont a tanári pályát választotta?

Nagyon sokáig (kb. 17 éves koromig) tanár néni szerettem volna lenni. Majd egy kis kitérő következett, mert pszichológusnak készültem. Aztán egyszer csak tanító néni lettem és grafológus is, ami kicsit lélekbúvárkodás, csak az írásból.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Amint azt már megválaszoltam, tanár néni.



3. Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

A matek és a biológia. Általános iskola felső tagozatán és gimnáziumban is matek tagozatos voltam. Ezért örülök ennyire, hogy matekot és környezetismeretet taníthatok.

4. Milyen iskolai csínytevései voltak?

Háát... Csínytevésekre nem emlékszem.

5. Milyen tanárokat kedvelt diákként?

Szerettem a kicsit szigorú, de emberi tanárait, akikkel jókat lehetett beszélgetni. Még most is tanítanak itt az iskolában kedvenceim, pl. Ica néni, Zoli bácsi. Középiskolában az orosz tanárnőmmel meg a történelem tanárnőmmel volt nagyon jó kapcsolat. Az utóbbival azóta is rendszeresen találkozunk.

6. Mivel szeretett játszani gyerektársaival?

Mivel matek tagozatos voltam, 15 fiú és 5 lány volt az osztályban. Ezért kicsit fiússá váltunk, és sokat fociztunk velük. Osztálykirándulásokon a kártya is gyakran előkerült.

7. Mit szeret csinálni szabadidejében?

Sajnos nincsen sok szabadidőm, de szeretek olvasni, táncolni, beszélgetni, utazgatni.

8. Szokott-e kirándulni, és ha igen, hová?

Nagy gyerekkori élményem, hogy szüleimmel hétvégente mindig elmentünk valamelyik magyarországi városba, és megnéztük az ott lévő nevezetességeket. Ez középiskolában kötelező program volt osztálykirándulás keretében. Akkor nem szerettem annyira, de most élvezem, hogy átadhatom ezt a sok ismeretet a fiamnak és a tanítványaimnak. Nincs kifejezetten olyan hely, ahova szeretek menni. Mindenhol van valami szép.

9. Gyakran járt-e régen bulizni?

18 éves koromig nem mehettem sehova bulizni, de utána bepótoltam. Igen, a barátnőimmal sokat buliztunk, táncoltunk, és volt, hogy onnan mentünk dolgozni (repülni).

10. Miért pont az alsósok tanítását választotta?

Mert ők még ártatlanok, formázhatók, és nagy élvezet látni, hogy kinyílnak, okosodnak. Nagy kihívás, de az a szép benne, ha sikerül minél több mindent, minél több kisgyereknek átadni.

11. Milyen gyerekeket szeret leginkább tanítani?

Nincs ilyen. Nagyon szerettem a fejlesztést is, amikor 1 évig fejlesztőként dolgoztam.

12. Mi a kedvenc háziállata?

Nagyon szeretem a cicákat és kutyákat. Gyerekkoromban volt perzsa cicám, halaim, tengerimalacom és mindig több kutyám. De a kedvenc (nem házi-) állatom a fehér tigris és a kardszárnyú delfin.

13. Mi volt az eddigi legemlékezetesebb pillanata az iskolában?

Nincs legemlékezetesebb, sok olyan van, amire szívesen emlékszem vissza. Ilyen például az első farsang, amikor a napközisekkel Waka-wakáztunk.

13+1. Mi lenne a 3 kívánsága?

Csak három??? Szeretnék békésebb világot, egészséget a szeretteimnek, és boldog jövőt a gyerekemnek.

Dicsőségtabló

A félév kitűnő tanulói



Virág Szabolcs 3.a

Danóczy Réka 4.b

Zsurka Míra 3.a

Molnár-Sefcsik Lé-

Bekker Benjamin

na 4.b

3.b

Nagy Janka 4.b

Sallai-Díntsér

Nguyen Nhat Duy

Marcell 3.b

4.b

Virág Gergő 3.b

Oberlander Zsófi

Ruzsai Cíntia 4.a

4.b

Pálocska Patrik 4.b

Shan da Zhan 7.a

Príbék Emese 4.b

Bencze Laura 7.c

Bánkúti László 5.b

Fábián Dorottya
7.c

Bálint Márton 5.c

Csikás Lilianna
5.c

Fábián Tamás 7.c

Illés Krisztina 7.c

Fucskó Milán 5.c

Stelczer Virág 7.c

Jánosí Attila 5.c

Beliczki Ákos 8.c

Jánoska-Nagy Du-
sán 5.c

Ország Anna 8.c

Várhegyi Hajnal
5.c

Tagscherer Csenge
8.c

Dávid Panka 6.c

Varga Vencel 8.c

Fazekas Réka 6.c

Ország Júlia 6.c

Jeles napok - Február

Tudod-e? Hogyan függ össze az almamag a szerelemmel?

Általában februárban kezdődik a húsvétot megelőző hosszú böjt. Korábban a tisztulás, megtisztulás hónapjának tartották.

Február 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony napja. A régi rómaiaknál tavaszkezdő nap volt. Nagy ünnepeket rendeztek. A keresztény egyház gyertyaszentelő ünnepé nevezte át ezt az ünnepet. A szentelt gyertya (ami Krisztus jelképe) pedig az egészség és szerencsevarázslás eszközévé vált. Úgy tartották, a gyertya megvédi a csecsemőket és a betegeket a gonosz szellemektől.

Ezen a napon szokás szerint megfigyeljük a medvét – ha a barlangjából kijőve meglátja az árnyékát, visszamegy, mert soká tart még a hideg. Ha nem látja, kinn marad, mert hamar jön a tavasz. Egy másik, de kevésbé ismert hagyomány: ha énekel a pacirta, később még hosszan fog hallgatni.

Február 3. Balázs napja. Szent Balázs püspök és vértanú volt, aki eredetileg orvossal foglalkozott. Megmentette egy fiú életét, akinek halszájka akadt a torkán. A fiú anyja hálából ételt és gyertyát adott neki. Ennek emlékére van a Balázs-áldás vagy balázsolás, amikor a pap két gyertyát tart a hívők álla alá e szavak kíséretében: „Szent Balázs szabadítson meg téged a torokbajtól és minden más betegségtől”. De ehhez a naphoz kapcsolódik még a „balázsjárás”, amikor is az iskoláskorú gyerekek házról házra jártak és adományokat gyűjtöttek. Az összegyűjtött pénzt az iskola vagy a templom céljaira fordították, az ajándékba kapott ételt pedig megették.

Február 5. Ágota napja. A néphit szerint gonoszűző hagyománya van e napnak. Ilyenkor körül söprik a házat, az ólakat, hogy kiűzzék a házi férgeket, bogarakat.

Február 6. Dorottya napja. Időjárásjóslo-nap. Az Ágotától megszorított időjárást, a hideget Dorottya tágítja, azaz enyhíti.

Február 10. Termőnap: ezen a napon szedik az oltóágot s ezzel a gondosan eltett oltóággal oltják majd a gyümölcsfákat gyümölcsoltókor.

Február 14. Valentin/Bálint napja. Valentin magyarul Bálintot jelent. Régen szerelmi praktikákat, boszorkányságokat vettek be e napon a fiatal lányok a kiszemelt fiúk megszerzésére vagy arra, hogy megőrizték szerelmeiket.

- Olyan almát kell enni, amelyiknek kilenc magja van. Azt a kilenc magot bele kell tenni egy óvatlan pillanatban a kiválasztott fiú zsebébe, akkor biztos, hogy bele fog szeretni a praktikát végző lányba.

- Meg kell gyújtani egy szál gyufát, megvárni, amíg elég, s amerre ekkor dőlni fog, abból az irányból fog jönni a szerelmes.

- Azokat a szerelmeseket a hiedelem szerint nem lehetett semmilyen módszerrel elválasztani egymástól, akiknek összekulcsolt kezüket a két anya szenteltvízzel lemosta, a vizet pedig a fejükre öntötte. E pár ellen nem használt semmiféle szemverés, igézés vagy rontás.

Ezen túl termésjósló nap is: ha ezen a napon hideg, száraz az idő, akkor jó lesz a termés.

Február 16. Julianna napja. A néphit szerint ettől a naptól az idő melegebbre fordulását várják, de ha mégis havazik, akkor "bolondoznak a Julisok", azaz megrázzák a dunyhájukat.

Február 19. Zsuzsanna napja: a néphit szerint, ha ezen a napon megszólal a pacsrta, akkor közel a tavasz.

Február 22. Üszögös Szent Péter napja: a hiedelem szerint szerencsétlen nap, és minden, amibe belefognak üszkös lesz, ezért ezen a napon nem dolgozik senki. Időjósló nap is, mert azt tartják, amilyen idő van ezen a napon, olyan lesz József napján is.

Február 24. Mátyás napja. A néphit szerint Mátyás megkönyörül az embereken, a bárdjával megtöri a jeget és elűzi a hideget: "Ha Mátyás jeget talál, akkor töri, ha nem talál, akkor csinál."

Szökőnap: Február négyévente a szökőnappal ér véget – a naptár pontatlanságát igazították ki ezzel a plusz nappal még akkor, amikor az előző év vége és az új év kezdete közé illesztették.

Összegyűjtögette: Marika néni

Ti mondtátok...



„Magyarország északi szomszédjában magyarok, szlovákok, csehek és egyéb jöttmentek laknak...”

„Amikor a kacsza párzik, bezöldül a feje...” (A tőkés réce szaporodása)

„Magyarország államformája királytalan köztársaság ...”



A hónap vicce

„- Pistike, mondj egy tagadó mondatot!

- A Gyuri megette az uzsonnámat.

- De hát hol van ebben a tagadás?

- A Gyuri tagadja...”

Gombi-Nagy Máté (8.c)





